

КЊИГА ПРОРОКА НАУМА.

ГЛАВА 1.

Време Ниневији; књига од утваре Наума Елкоманина.

2. Бог је осветио и Господ је осветио; осветио је Господ и гњев се; Господ се свети противница својим, и дрски несе према непријатељима својим.

3. Господ је спор на гњев и велике је моћи; али никако не правда кривца; пут је Господњи у викору и бури, и облаци су прах од ногу његових.

4. Запрећује мору и испушће га, и све рибце испушће, вене Васаи и Бар-мил, и цвијет Васаиски вене.

5. Горе се тресу од њега, и хумови се растапају, а земља гори пред њим и васиљена и све што живи у њој.

6. Пред гњевом његовим ко ће се одржати? и ко ће се опријети јарости гњева његова? јарост се његова излivena као отањ, и стигне се распадају пред њим.

7. Добро је Господ, град је у невољи, и позиваје оне који се уздају у њ.

8. Али ће силном полавом учинити крај мјесту њезину, и тама ће гонити непријатеље његове.

9. Пшта смишљате Господу? он ће учинити крај; не ће се два пута подигнути погубио.

10. Јер као трње слагачени и као од вина ливани прождријеше се као сука слама.

11. Из тебе је изашао који смишља зао Господу, савјетник неваљо.

12. Овако вели Господ: ако и јесту слаи и много их име, опет ће се исјећи и проћи. Мучио сам те, не ћу те више мучити.

13. Нето ћу сада сломоти јарам његов с тебе, и покидају твоје окове.

14. Али за тебе заповиједи Господ да се не сје више име твоје; из дома богова твојих истребићу ликове резане и ливене; начинићу ти од њега гроб кад будеш презрен.

15. Ето, на горама ноге онога који носи добре гласе, који оглашује мир. Прану, Јуда, своје празнике, испуњај зајете своје, јер аликовац не ће више промајати по теби; са свијез се задрбо.

ГЛАВА 2.

Изађе ветрар на те, чувај град, па зи на пут, утврди бедра, уврјаси се добро.

2. Јер Господ поврати славу Јавов-љеву као славу Израјелеву, јер их пу-стошници опустошише и дозе им по-трше.

3. Штит је јунака његових првен, војници су у сврхет; кола ће му бити као зашлени лугчеви на дан кад се уврста, и желе ће се љузати стра-шно.

4. Кола ће праскати по улицима и ударати једна о друга по путовима, биће као лугчеви, и трчаће као мучке.

5. Помнићае јунаке своје, а они ће падаати маући, похитјеће к зидовима његовим, и заклои ће бити готов.

6. Врата ће се ријесама отворити, и двор ће се развалити.

7. И која стоји, заробиће се и одве-пиће се, дјепиће везине пратиће је у-дишући као голубице, бићући се у прси.

8. Ниневија бијаше као језеро водено од како је; али брже. Станите, стани-те. Али се нико не обзире.

9. Грабите сребро, грабите злато; бла-гу нема краја, мноштво је свакојакх драгих заклада.

10. Испразни се, и отоље, и опустје; и срце се растопа, и бола је у свијезу бегу, једно о друго, и бола је у свијезу бегу.

11. Гаје је ложа лавовина и пас-пште лавићима, куда иђаше лав и ла-вина и лавић, и некога не брже да плаши?

12. Лав ловљаше својим лавићима доста, и дављаше лавицама својим, и пуњаше пећине своје дова и доже своје грабежа.

13. Ево ме на те, говори Господ над војскама, и поплаћу кола твоја у дим, и мач ће прождријети лавиће твоје, и истребићу са земље грабеж твој, и не ће се чути глас посланица твојих.

ГЛАВА 3.

Тешко граду крвничком, вас је пун лажи и отмања, грабеж не избива из њега.

КЊИГА ПРОРОКА АВАКУМА. ГЛ. I.

и ти ћеш тражити заклои од неприја-теља.

12. Сви ће градови твоји бити као смољеве с ранијем родом; кад се тре-спну, падају у уста ономе ко хоће да једе.

13. Ето, народ су ти жене уред тебе; непријатељима ће твојим бити широм отворена врата од земље твоје, отањ ће прождријети пријеворнице твоје.

14. Нахватај себи воде за опсаду, утврди ограде своје; ући у као и угази благо, оправи пај за опекне.

15. Онда је ће те прождријети отањ, мач ће те исјећи, изјешће те као хрушт; нева вас је много као хруштена, нека вас је много као сакваца.

16. Имаш тргована више него што је звијезда на небу; хруштени падоше, па оддегјеше.

17. Главари су твоји као сакваци и војводе твоје као велики сакваци, који падају по платовима кад је ступ-дено, а кад сунце гране, одлајећу, и мјесто им се не позиваје гаје бреху.

18. Задрјемаше твоји пастри, цре-ре Асирски, полдегаше јунаци твоји, народ се твој распрша по горама, и не-ма никога да их збере.

19. Нема лијека полову твој, лута је рана твоја; во год чује глас о теби, пљескаће ругама над тобом, јер кога није стизала злоћа твоја једнако?

КЊИГА ПРОРОКА АВАКУМА.

ГЛАВА 1.

6. Јер, ево, ја ћу подигнути Халдеј-це, народ лут и нагво, који ће ићи по земљу широм да освоји насеља која нијесу његова.

7. Жесток је и страхан, суд његов и вааст његова од њега излази.

8. Коњи ће му бити бржи од рисона и љуби од лукава у вече, велико ће мноштво бити коњани његових, и иду-ћи из далече коњани његови долагеће као орао кад хити на дов.

9. Сви ће доћи на грабеж, с лица ће бити као источни вјетар, погупиће робље као пијесак.

10. И паренима ће се ругати и кне-вјеровати кад се стане приповиједати. зови ће им бити подсмјех, смјраће

Бреме које виде је пророк Авакум.

2. Докле ћу, Госпде, ваши а ти не ћеш да чујеш? Докле ћу ти викати: насље! а ти не ћеш да изабавиш?

3. За што лупташ да видиш безаво-бве, и да гледам мучу и грабеж и на-силје пред собом, и како поднежу свађу и распршу?

4. За то се оставља закон, и суд не излази нигда, јер безбожние општече праведнииа, за то суд излази изопачен.

5. Погледајте по народима и видите, и чулите се и дивите се, јер ћу учини-ти дјело у ваше дане којег не ћете вјеровати кад се стане приповиједати.

се сваком граду, засуше земље, и узнеће га.

11. Тада ће му се промијенити дух, проћи ће и сврбиће; та ће му сила његова бити од бога његова.

12. Нијеси ли ти од видјела, Господе Божје мој, свече мој? не ћемо учинити; ни си га, Господе, одредно за суда; и утврдио си га, стижено, за ва-рање.

13. Чисте су очи твоје да не можеш гледати зла, и безаконја не можеш гледати; за што гледаш безаконике? мучиш, кад безбожнике прождире пра-вијега од себе?

14. И хоћеш ли оставити људе као рабе морске, као бубине, које немају господара?

15. Изгласи их све удицом, хвата их у мрежу своју, и згрће их пређом сво-јом, за то се весели и радује.

16. За то приноси жртву својој мре-жи, и кади својој пређи; јер је тијемдио његов предни и храна му изабрана.

17. Хоће ли за то изгласити мрежу своју и једнако убијати народе немил-лице?

ГЛАВА 2.

На стражи својој стадох, и стајаш на кули, и мотраш да видим шта ће ми рећи и шта бих одговорио ономе који ме кораше.

2. И одговори ми Господ и рече: ни-ши утвару, и да буде разговоријетно на плочама да се лако чита.

3. Јер ће још бити утваре до одређе-нога времена, и говориће шта ће бити до пошљета и не ће слагати; ако објавијева, чеват је, јер ће за цијело до-ћи, и не ће одоцнити.

4. Гле, ко се поноси, његова душа није права у њему; а праведник ће од вјере своје жив бити.

5. А како вино вага, тако је човјек охол, нити остаје у стану; јер раши-руће дух свој као гроб, и као смрт је, које се не може наситити и збира и себи све народе и скупља к себи сва племена.

6. Не ће ли га сви они узети у причу и у заговеште, и рећи: тешко ономе који умношава што није његово! докле ће и која тupa на се густо благо.

7. Не ће ли на један пут устати они

који ће те грисити? и не ће ли се про-будити они који ће те растравити, и во-јтма ћеш бити грабеж?

8. Што си ти омамљенио многе наро-де, тебе ће омамљити сав остатак од народа, за крв људску и за насиље учи-њено земљи, граду и сјаема који живе у њему.

9. Тешко ономе који се лако ми на гадан добитак кући својој, да постави гнијездо своје на високом мјесту и са-чува се ода за.

10. Смислио си срамоту кући својој да загреш многе народе, и откријешно си се о своју душу.

11. Јер ће камен из зида видјети, и чвор из дрвета свједочитиће.

12. Тешко ономе који гради град крвљу и оснива град неправдом!

13. Гле, није ли од Господа над вој-скама да људи раде за отаџ и народи се труде ни за што?

14. Јер ће се земља напунити позна-ња славе Господње као што је море пуно воде.

15. Тешко ономе који поји ближњег својега, додаје мјех свој, да би га ополјио и гледао му гологитику.

16. Наститићеш се срамоте мјесто сла-ве, ниј и ти, и откриј гологитику своју; доћи ће к теби чаша у десници Го-сподњој, и бљувотина ће срамна бити на слави твојој.

17. Јер насиље учиниће Ливану по-криће те и пустош међу звијерем која га је плашила, за крв људску и наси-љне учиниће земљи, граду и сјаема који живе у њему.

18. Шта помаже резан лик што га из-реза умјетник његов? шта ливен лик и учитељ лажни, те се умјетник узда у дјело своје градећи нијеже идоле?

19. Тешко ономе који говори дрвету: прени се! и нијему камену: пробуди се! Хоће ли он уцити? Ето, обложен је златом и сребром, а нема духа у њему.

20. А Господ је у светој пркви својој; мучи пред њим сва земља.

ГЛАВА 3.

Молитва пророка Авакума; за пје-вање.

2. Господе, чух ријеч твоју, и углав-них се; Господе, дјело своје усред го-

дина сачувај у животу, усред година објави га, у гњеву сјети се милости.

3. Бог дође од Темана и светлост горе Фараона; слава његова покри небеса и земља се напуну хвале његове.

4. Свјетлост му блишше као сунце, зра-ци кљажак му из руке, и онда је бреше савршена сила његова.

5. Пред њим иђаше помор, и живо угљевље иђаше испод ногу његови-јех.

6. Стаде, и измјери земљу, погледа и размјетну народе, распадаше се вјечне горе, слеташе се хумови вјечни; путови су му вјечни.

7. Видјех шаторе Египтоске у мучи, устрепташе завјеси земљи Мадјан-ској.

8. Еда ли се на ријече разгњени Го-спод? еда ли се на ријече распали гњев твој? на море јарост твоја, кад си по-јездио на коњма својим и на колима својим за спасење?

9. Помоли се дух твој као што си се звале племенима; раздрго си земљу за ријече.

10. Видјаше те горе и уздргаше, поводак навали; бездана пусти глас свој, у вис подиже руке своје.

11. Сунце и мјесец стадоше у стану свом, идоше према свјетлости твоје уз жлице моје.

стријеле, према свјетлању сјајнога ко-шља твојега.

12. Срдито си ишао по земљи, гњевно си гњавио народе.

13. Изашао си на спасење народу сво-јему, на спасење с помозаником својим; размрсао си главу кући безбожничкој до врата отворених темља.

14. Његовијем коњима пробио си главу селима његовијем кад наваљва-ху као вихор да ме разаспу, радоваху се као да ће прождријети сиромаша у пољама.

15. Ишао си по мору на коњма сво-јим, по гонили многе воде.

16. Чух, и утроба се жоја усколеба, усне ми уздргаше на глас, у кости ми уђе труљеж, и устрехох се на мје-сту свом; како ћу почивати у дан не-воље, кад дође на народ који ће га опустошити.

17. Јер смогва не ће цвати, нити ће бити рода на лозни виновој; род ће ма-слинов преварити, и њиве не ће дати хране, оваца ће нестати из тора, и го-веда не ће бити у обору.

18. Али ћу се ја радовати у Господу, веселићу се у Богу спасења својега.

19. Господ је Господ сила моја, и даде ми ноге као у коште, и водиће ме по висинама мојим. Начелнику црвачком уз жлице моје.

КЊИГА ПРОРОКА СОФНИЈЕ.

ГЛАВА 1.

Ријеч Господња која дође Софонији сину Хусјаја сина Господије сина Амари-је сина Језекијина, за времена Јосије сина Амонава, цара Јудина.

2. Све ћу узети са земље, говори Го-спод;

3. Узеху људе и стоку, узеху птице небеске и рабе морске и саблани са без-божницима, и истријебићу људе са земље, говори Господ.

4. Јер ћу махнути руком својом на Ју-ду и на све становнике Јерусалимске, и истријебићу из мјеста овога остатак Валов и име свештеника идоласких с другим свештеницима,

5. И оне који се клањају на криво-вина војсци небеској и који се клањају стране, и полом велик с хумова.

и куну се Господом и који се куну Мелхомом,

6. И оне који се одвраћају од Госпо-да и који не траже Господа нити пи-тају за њ.

7. Мучи према Господом Господом, јер је близу дан Господњи, јер је Го-спод приготавио жртву и позвао своје зналице.

8. И у дан жртве Господње походићу кнезове и цркве синове и све који носе гуђинско одијело.

9. И походићу у тај дан све који сначу преко прага, који пуне кућу господара својих грабежем и пријенором.

10. И у тај ће дан, вели Господ, бити вина од рибањих врата, и јауке с друге стране, и полом велик с хумова.